

[Finansministeren.]

Det vilde være af Interesse at høre lidt nærmere derom.

Hauch: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) fremsatte en Udtalelse, der rummede megen Ros, megen Beundring og megen Tillid over for den højtærede Finansminister. Jeg skal ikke gyde Malurt i dette Bæger. Jeg vil kun gøre den lille Tilføjelse, at jeg antager ikke, det ærede Medlems Udtalelse har overrasket den højtærede Finansminister saa grumme meget.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) fremsatte en Udtalelse om, at Landstingets Stilling efterhaanden var en saadan, at Landstinget udviskede sig selv. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem udtalte det med den forestaaende Forhandling om Indførelse af et Etkammersystem for Øje for allerede nu at lægge et lille Fort ud til Støtte af den Stilling, som det ærede Medlem formentlig nødvendigvis maa indtage til dette Forslag. Dersom det kommer til Afstemning, maa jeg jo gaa ud fra, at det ærede Medlem vil stemme for det. Om det var for at skabe en Baggrund herfor, at denne Udtalelse blev fremsat i Dag, en Udtalelse, som egentlig nærmere hører hjemme et andet Sted, skal jeg lade være usagt.

Det ærede Medlem fremkom med en anden Udtalelse, som ikke er rigtig, idet han vilde hævde, at man ved Finanslovens Behandling i det høje Landsting efterhaanden har ændret Signaler. Jeg vil hertil sige, at lige fra 1901, da vi fik gennemført Parlamentarismen her i Landet, og til nu har man fulgt den Linie, som ogsaa Forhandlingen i Dag er Udtryk for, at kun i de Tilfælde, hvor der har været Grund til at tage en indgaaende Forhandling, fordi Finanslovsforslaget indeholdt en Bestemmelse, som efter Flertallets Opfattelse i dette Ting eller efter Opfattelsen inden for det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, ikke var stemmende med bestaaende Love, har man taget en større Debat. Hvad angaar de Tilfælde, hvor der har været almindelig politisk Debat her i Tinget, kan jeg i øvrigt henvise det ærede Medlem til at studere Rigsdagstidende, og han vil da finde, at en saadan Forhandling flere Gange har fundet Sted under Tillægsbevillingslovens Behandling.

Det er meget muligt, at det ærede Medlem ikke har helt Uret i den Betragtning, at det har medført en Svækkelse af Landstingets parlamentariske Indflydelse, at man

er kommet ind paa at holde fælles Partimøder. Jeg kan dog oplyse, at vi i vor Gruppe holder selvstændige Partimøder, selv om vi deltager i de fælles. Men der foreligger jo en Mulighed for, at man inden for det radikale Parti føler sig parlamentarisk fuldkommen udvisket. Inden for vor Gruppe mener vi at kunne tage en selvstændig Stilling i de saglige Spørgsmaal, selv om den ikke fuldt ud paa alle Omraader falder sammen med den Opfattelse, der har været herskende hos vore Partifæller i Folketinget. Talrige Eksempler i Lovgivningen fra de senere Aar viser tydeligt, at man i Landstinget i adskillige Tilfælde har kunnet naa til Enighed om Lovforslag, som det ikke har vist sig muligt at skabe Enighed om i Folketinget, saa jeg synes heller ikke, at det ærede Medlem har Ret i sit Hovedsynspunkt vedrørende dette Spørgsmaal.

Til den højtærede Finansminister skal jeg blot sige, at da vi kom ind i den ulykkelige Situation, som medførte, at Indtægterne for Erhvervslivet i vort Land gik ned, gjorde vi fra Venstres Side — og har altid gjort det, vi har aldrig forladt det Standpunkt — den Hovedbetragtning gældende, at naar Indtægtsmulighederne svandt, maatte man finde Former, som gjorde det muligt at sætte Udgifterne ned, og det mener vi ikke har fundet Sted i fornødent Omfang. Den højtærede Finansminister kan nok henvise til, at han under de foreliggende Forhold har klaret sig nogenlunde, men hvorfor? Fordi Skattetrykket direkte og indirekte selvfølgelig kommer til at virke ganske overordentlig stærkt, særlig for de Erhvervsgrene, som er stærkest trykket af de nuværende økonomiske Forhold. Jeg henviser i saa Henseende til Landbruget. Den Hovedlinie, som vi fra vor Side har optrukket Gang paa Gang, siden den økonomiske Krise satte ind over Landet, og som vi Gang paa Gang har faaet afvist, rummede Muligheder for Ændring i Lovgivningen, der medførte, at man kunde sætte Udgiftsbudgetterne ned i væsentlig Grad, og vi mener fremdeles, at det er en meget betydelig Fejl for Landets samlede Økonomi og for Erhvervslivet, at dette ikke har fundet Sted.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hauch: Jeg tillader mig at foreslaa, at Finanslovsforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.